

Dél-Korea a helyhatósági
választások és az
I Dzsemjong-kormány
egy éve után

NAGY ANGELINA ZSÓFIA

MKI Elemzés

A Magyar Külügyi Intézet rendszeres kiadványa.

Kiadó:

© Magyar Külügyi Intézet, 2026.

Szerző(k):

Nagy Angelina Zsófia

Lektorálta:

Vass Ágnes

Jelen elemzés és annak következtetései kizárólag a szerzők magánvéleményét tükrözik és nem tekinthetők a Magyar Külügyi Intézet, a Külgazdasági és Külügyminisztérium, illetve Magyarország Kormánya álláspontjának.

ISSN 2063–9244

<https://doi.org/10.47683/KKIElemzesek.KE-2026.16>

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az [Intézet](#) weboldalán.

A borítókép forrása: Shutterstock

2026. július 16.

Nagy Angelina Zsófia, kutató, MKI

DÉL-KOREA A HELYHATÓSÁGI VÁLASZTÁSOK ÉS AZI DZSEMJONG-KORMÁNY EGY ÉVE UTÁN

A 2026. júniusi dél-koreai helyhatósági és időközi parlamenti választások nem csupán az egy éve hivatalba lépett I Dzsemjong-kormány első nagy megméretését jelentették, hanem helyzetképet adtak az országon és a pártokon belüli törésvonalakról, a 2030-as elnökválasztásra készülődő politikai szereplőkről. A választás azonban nem csupán a dél-koreai belpolitikai folyamatok értékelése miatt bír jelentőséggel. Éppen egy éve lépett hivatalba a katonai jogrend bevezetésének kísérletét követően kiírt előrehozott választások győztese, I Dzsemjong, ami jó alkalmat kínál arra, hogy mérleget vonjunk kormányzásának első évéről – áttekintsük a főbb változásokat és elért eredményeket, valamint a még előtte álló kihívásokat.

Június 3-án helyhatósági és tizennégy megüresedett parlamenti mandátum betöltésére kiírt időközi választásokat tartottak Dél-Koreában, pontosan egy évvel a 2025-ös előrehozott elnökválasztás után. Azt utóbbit azt követően kellett kiírni, hogy az alkotmányellenesen bevezetett katonai jogrend miatt Jun Szogjolt elmozdították hivatalából. Az időzítés egyértelműen kedvezett a kormánypártnak, mivel továbbra is érvényesültek a politikai „mézeshetek” dinamikái. A katonai jogrend bevezetésére tett kísérlet emléke még nem halványult el a társadalomban; miközben az I Dzsemjong-kormányzat hivatalba lépése óta nem telt el annyi idő, hogy intézkedéseivel szembeni kezdeti várakozásokat szélesebb körű csalódottság váltotta fel. Ezzel párhuzamosan a Demokrata Párt (DP) támogatói továbbra is magas mozgósítási hajlandóságot mutattak annak érdekében, hogy megerősítsék pártjuk politikai felhatalmazását.

Noha a helyhatósági választások közvetlen politikai tétje elmarad az elnök- és parlamenti választásokétól, eredményeik fontos visszajelzést adhatnak a kormányzat társadalmi támogatottságáról és a politikai közhangulatról. A decentralizációra való törekvések ellenére Dél-Koreában a döntéshozatal kifejezetten centralizált, az önkormányzatok működése erőteljesen alárendelt a központi politikai struktúráknak és folyamatoknak. Ez a társadalom aktivitását is visz-

szaveti: míg az elnökválasztáson az emberek átlagosan 75, parlamentin pedig 65 százaléka szokott részt venni, a helyhatósági választásokon ez rendre 55 százalék körül mozog.¹ A szavazás jelentőségét ugyanakkor így sem érdemes alábecsülni, hiszen fontos indikátora a jelenlegi dél-koreai belpolitikai folyamatoknak, és jól tükrözi a különböző szereplők, elsősorban a két nagy párt aktuális pozícióját. Ez volt az I Dzsemjong-kormány és a Demokrata Párt első országos megmérettetése a tavalyi választási győzelem után, a jó eredmény és a nagyobb felhatalmazás megszerzése pedig a kormány lendületét és lehetőségeit is befolyásolja.

A 2025-ös elnökválasztáson alulmaradt, a katonai jogrend bevezetésének kísérlete óta pedig hitelességi válsággal és belső széthúzással küszködő Népi Erő Pártja (PPP) számára talán még nagyobb tétje volt a választásnak. A voksolás ugyanis azt is megmutatta, hogy sikerül-e megállítani támogatottságának erózióját, megőriznie hagyományos konzervatív fellegvárait, és ezzel javítania a párt egységén. A dél-koreai pártszervezetek az aktuális politikai folyamatoktól függően - választások előtt vagy után, illetve botrányok hatására - gyakran feloszlanak, hogy aztán új névvel és megújított arculattal újjáalakuljanak. A politikai élet ráadásul igen személyközpontú, a pártokat a vezéregyeniségek és a körük szerveződő frakciók dominálják,² ezért egy elnök bukása nem egyszer pártja teljes transzformációjához, széteséséhez vezetett.³ Így történt Pak Günhe elnök 2016-os alkotmányos elmozdítását követően is⁴, és hasonló forgatókönyv Jun Szogjol megbuktatása után sem zárható ki. A volt elnök megítélésében ugyanis továbbra sincs egységes álláspont a párton belül. A jelen választás így a PPP jövőjének tekintetében is meghatározó jelentőséggel bírt.

A helyhatósági választások a pártokon belüli hatalmi dinamikákba is betekintést engednek - gyakran a belső erőviszonyok újrastrukturálódáshoz, egyes politikai szereplők háttérbe szorulásához, valamint új, akár elnöki ambíciókkal is rendelkező politikusok felemelkedéséhez vezetnek. A dél-koreai politikai rendszerben, ahol az elnök legfeljebb egy ötéves ciklust tölthet be, különösen éles verseny folyik az elnökjelöltségért, illetve az azt megalapozó pártelnöki pozícióért.

1 최광웅, „[6.3 지방선거] 주민이 결정하는 지방자치, 왜 지금 필요한가” [Helyiek által eldöntött önkormányzás, miért van rá most szükség], *빠띠*, 2026. március 12., <https://campaigns.do/discussions/3698>

2 Youngmi Kim, Evolution of political parties and the party system in South Korea, S. Lim & NJP Alford (eds), *Routledge Handbook of Contemporary South Korea* (2021), Routledge, London, pp. 65-81. <https://doi.org/10.4324/9781003026150>

3 Li Liangyu, „A Study of Political Party Instability in Korea”. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences* (2024) 7 (7), 210-216, <https://doi.org/10.25236/AJHSS.2024.070732>

4 Yeo Junsuk, „Saenuri party splits as anti-Park lawmakers leave”, *The Korea Herald*, 2016. december 27., <https://www.koreaherald.com/article/1188363>

E verseny alakulását nagyban befolyásolják a két elnökválasztás között megrendezett helyhatósági és parlamenti választások eredményei.⁵ Emellett a frissen megválasztott kormányzók és polgármesterek – kiváltképp, ha kompetens és eredményes vezetőként sikerül országos ismertséget szerezniük – a 2030-as elnökválasztásra potenciális elnökjelölteké válhatnak. Mindezt jól példázza, hogy I Dzszejjong tartományi kormányzóként szerezte meg azt az országos népszerűséget, amely később megalapozta elnökjelölti karrierjét, de hasonló utat járt be a 2008 és 2012 között hivatalban lévő I Mjongbak is, aki elnökké választását megelőzően Szöul polgármestere volt.⁶

MIT JELENTENEK AZ EREDMÉNYEK?

A választások a várakozásoknak megfelelően a Demokrata Párt jelentős győzelmét hozták. Ahogyan a 2022-es helyhatósági választások időzítése – amelyre mindössze három hónappal a Jun-kormány beiktatása után került sor – a PPP-nek kedvezett, és fölényes győzelmet eredményezett, úgy a mostani választásokon a DP profitált az újonnan megválasztott elnököt övező „mézeshetek-hatás” előnyeiből. Az épp egy éve beiktatott I Dzszejjong-kormány eddig kifejezetten jól teljesített az elégedettségi felméréseken, amelyek Dél-Koreában megbízható indikátorai a társadalom érzelmeinek.⁷ A kormánypártnak így sikerült tizenkettőt megszereznie a tizenhat kormányzói és polgármesteri pozícióból, konzervatív bástyának számító régiókat is elhódította. A PPP ugyanakkor a vártnál több csataterületet meg tudott tartani, ráadásul megtartották a Szöult is, amely szimbolikusan és gyakorlati értelemben is komoly fegyvertény, különösen azért, mert az újráválasztott konzervatív polgármester, O Szehun deklarálta elnöki ambíciókat dédelget. A helyhatósági választásokkal párhuzamosan tartott időközi parlamenti választásokon ráadásul ugyan mindösszesen négygyel, de kevesebb mandátumot sikerült bezsebelnie a DP-nek a korábbiakhoz képest.⁸ A választási eredmény miatt így mindkét pártnak van oka öröme és csalódottságra, valamint

5 성한웅, „6·3 지방선거에 숨은 ‘차기 대권’...정청래-장동혁 등 운명 갈린다” [A június 3-i helyhatósági választásokban rejlő következő elnökválasztás...eldől Dzsong Csongre, Dzsang Donghok és mások sorsa], Hankyoreh, 2026. június 3., https://www.hani.co.kr/arti/politics/politics_general/1261640.html

6 „대권가도 질풍가도, 시작은 지방선거?” [Viharos út az elnökjelöltségig, kezdet a helyhatósági választás?] YTN, 2026. június 2., https://www.ytn.co.kr/_ln/0101_202606021451268659

7 서종민, “李 취임 첫해 직무평가 YS·文 다음으로 높아” [I Dzszejjong megítélése első évében a harmadik legmagasabb Kim Jungszam és Moon Dzszejn után], 문화일보, 2026. március 27., <https://www.munhwa.com/article/11577902>

8 Son Ji-hyoung, „DP bags 9 by-election wins in 14 districts as Han Dong-hoon enters Assembly”, The Korea Herald, 2026. június 4., <https://www.koreaherald.com/article/10763185>

politikai stratégiáik átgondolására.

A választásokkal kapcsolatban három olyan szempontot érdemes még kiemelni, amelyek a dél-koreai politikai folyamatok későbbi alakulása szempontjából is meghatározó jelentőséggel bírhatnak. Egyrészt több esetben is azok a konzervatív jelöltek tudtak győzni, akik nem a PPP jelenlegi fősodrához tartoznak, hanem inkább különutas politikát képviselnek, vagy egyenesen szembe helyezkedtek a párt vezetésével. A PPP elnöksége ugyanis a katonai jogrend-fiaszkó után nem határolódott el érdemben a bukott Jun elnöktől, hanem inkább a mellette kiálló, radikálisabb jobboldali szavazók megtartására koncentrált. Jun elnök megítélésével kapcsolatos eltérő álláspontok meghatározó törésvonalakat képezhetnek a PPP-n belül, amelyek jelentős párton belüli átrendeződés vagy akár pártszakadás lehetőségét is magukban hordozzák. Ez persze nem törvényszerű, de a dél-koreai politikában visszatérő jelenségnek számít. Kiemelendő másrészt a 61 százalékos részvételi arány, amely 1995 óta nem volt ilyen magas. Úgy tűnik, hogy a dél-koreai társadalom továbbra is erősen politikailag mobilizált: a közutadatban még élénken élő katonai jogrend bevezetése az egyik oldalról mozgósíthatta a Demokrata Párt szavazóit, másik oldalról azonban azokat a konzervatív választókat is, akik a tavalyi előrehozott elnökválasztáson fölényes győzelmet arató kormánypárt túlhatalmát akarták valamelyest ellensúlyozni. Harmadrészt érdemes kitérni a magas részvételi aránnyal is összefüggésbe hozható szavazólaphiány miatt kialakult botrányra, amely elsősorban a szülői szavazóköroket érintette. A választások éjszakáján nehezen magyarázható módon elfogytak a szavazólapok mintegy tizennégy szavazóköriben, ahol emiatt több mint egy óráig nem lehetett szavazatot leadni. Ennek következtében sokan egyáltalán nem tudtak szavazni, másoknak pedig akkor kellett leadniuk voksukat, amikor az eredmények feldolgozása és televíziós ismertetése már megkezdődött.⁹ A Nemzeti Választási Bizottság eddig adott indoklásai nem szolgálták kielégítő magyarázatként a választók jogainak sérülésére, az esetet további kivizsgálásoknak vetik alá. Mindez ugyanakkor nem elsősorban a technikai malőrök miatt érdekes, hanem azért, mert tovább gyengítheti a katonai jogrend bevezetése nyomán már eleve megrendült közintézményi bizalmat, miközben tovább mélyítheti a társadalmi polarizációt, valamint a politikai táborok és a generációk közötti törésvonalakat. A fennakadások miatt már a választás estéjén, elsősorban a konzervatív oldal ré-

9 Kim Gyutae, Lee Ami, Ryu Hyorim, „선거예산 더 받고, 용지는 덜 찍었다...정신 나간 선관위” [Nagyobb választási büdzsé, kevesebb szavazólap...eszement választási bizottság], *The JoongAng*, 2026. 06. 05., <https://www.joongang.co.kr/article/25434097>

széről felmerült, hogy sérült a választás tisztasága, ezért meg kellene ismételni a szavazást.¹⁰ Mindez nem előzmény nélküli: a 2022-es és 2025-ös elnökválasztást követően ez már a harmadik olyan választás lenne, amelynek tisztaságát és eredményének legitimitását kétségbe vonják. Ez egyúttal a 2020-as amerikai elnökválasztást követően világszerte megfigyelhető, a választási eredmények legitimitását megkérdőjelező politikai gyakorlatba is illeszkedik.¹¹ Erősen megingott a bizalom a Nemzeti Választási Bizottsággal kapcsolatban is, amely elméletben független szerv, tagjait azonban gyakorlatilag a kormánypárt nevezi ki, így nem nehéz belelátni a politikai befolyásoltság lehetőségét. A botrány óta I Dzszejjong elnök támogatottsága folyamatosan csökken, jelenleg a választások előtti 60,5 százalékhelyett 46,5 százalékon áll.¹²

AZ I DZSEJONG-KORMÁNY EDDIGI MÉRLEGE

Mivel az idejeli helyhatósági választásokra éppen egy évvel I Dzszejjong elnök tavalyi beiktatása után került sor, indokolt, hogy egyúttal mérleget is vonjunk a kormányzás első évéről, és áttekintsük, milyen változások és folytonosságok jellemezték ez idő alatt a dél-koreai politikát. Egy új kormány első egy éve eleve különleges, ez az I Dzszejjong-kormányra pedig hatványozottan igaz, hiszen egy, a társadalmat megrázó belpolitikai krízishelyzet után, átmeneti időszak nélkül kezdte meg működését.

BELPOLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KONSZOLIDÁCIÓ

A kormány deklarált prioritásai között szerepelt a katonai jogrend által kikezdett demokrácia megerősítése, a rendkívüli módon elmélyült politikai árkok betemetése és az alkotmányos válság kezelése. I Dzszejjong első évében e téren

10 Robert Bociaga, „South Korea’s Post-Election Protests Reveal a Crisis of Polarisation”, Asia Media Centre, 2026. június 10., <https://www.asiamediacentre.org.nz/south-korea-post-election-protests-reveal-a-crisis-of-polarisation>

11 Mike Valerio et al., „‘Stop the Steal’ in South Korea? Why MAGA-like hats and slogans are part of President Yoon’s impeachment drama”, CNN, 2025. január 8., <https://edition.cnn.com/2025/01/07/asia/south-korea-stop-the-steal-yoon-intl-hnk>; Dongwoo Kim, „Before Trump, South Korean Conservatives Also Claimed a ‘Stolen’ Election”, *The Diplomat*, 2020. november 11., <https://thediplomat.com/2020/11/before-trump-south-korean-conservatives-also-claimed-a-stolen-election/>

12 Park Boram, „Lee apologizes after approval rating dips, vows to work harder”, *Yonhap News Agency*, 2026. 06. 10., <https://en.yna.co.kr/view/AEN20260610006700315>; Jun Minkyung, „Lee’s approval rating falls for sixth straight week: poll”, *The Korea Herald*, 2026. június 29., <https://www.koreaherald.com/article/10791603>

Jun Szogjol elszámoltatásán felül számos jogi és intézményes reformot kezdeményezett. A kormány addigi formájában megszüntette az ügyészség intézményét, amely korábban egyszerre rendelkezett nyomozati és vádemelési jogkörrel.¹³ Az ennek okán túl erősnek tartott intézménnyel szemben évtizedes kritika az exelnökök és prominens politikusok, például maga I Dzszejjong ellen is indított eljárások miatt, hogy az intézmény a politikai befolyásolás és leszámolások eszköze. Az ügyészségi reform politikai indokoltságát tovább erősítette, hogy a katonai jogrend megszüntetését követő politikai normalizáció kontextusában a megbukott Jun Szogjol korábban maga is főügyész volt, mielőtt elindult volna az elnökválasztáson. Emellett a dél-koreai demokrácia megerősítése érdekében több alkotmánymódosítási javaslatot is a Nemzetgyűlés elé terjesztettek, köztük olyanokat, amelyek szigorítanák a hadiállapot kihirdetésének feltételeit.

Az elmúlt évben a társadalom egyik legfontosabb elvárása a gazdasági közérzet javítása volt, amely a kormány programjának is központi célkitűzésévé vált. Az I Dzszejjong-kormány kiegészítő költségvetés elfogadásával és expanzív fiskális politika alkalmazásával igyekezett rövid távon élénkíteni a gazdaságot. Ennek érdekében azonnali hatású intézkedéseket vezettek be, többek között utalványprogramokat, regionálisan felhasználható fizetőeszközöket és adósságkönnyítő intézkedéseket, amelyek célja a fogyasztás ösztönzése és a vállalkozások támogatása volt.¹⁴ Hosszabb távú elképzeléseket tekintve a kormány stratégiai fontosságúként azonosította a mesterséges intelligencia, a félvezetők, a fejlett gyártás és az energiainfrastruktúrák szektorait, amelyeket többek között nagymértékű befektetések és kedvező adózási környezet révén kíván a növekedés motorjaivá tenni. Deklarált cél volt továbbá tőkepiaci reformok révén megszüntetni az ún. „Korea-leértékelést” (Korea discount), vagyis azt a jelenséget, hogy a dél-koreai vállalatok részvényei kórosan alulértékelték a nemzetközi piacokon, és emelni a dél-koreai részvénytőkepiaci teljesítményét tükröző KOSPI-t (Korea Composite Stock Price Index, Koreai Összetett Tőzsdeindex). A kormányzati intézkedések, és a mesterséges intelligenciához kapcsolódó beruházások nyomán élénkülő félvezető-kereslet következtében az I Dzszejjong-kormány kézzel fogható gazdasági sikereket könyvelhetett el: erősödött a fogyasztói biza-

13 Kim Jieun, Kim Jinsan, „Goodbye to Korea's prosecution service, a scandal-ridden tool of political retaliation”, *Hankyoreh*, 2025. 09. 29., https://english.hani.co.kr/arti/english_edition/e_national/1221387.html

14 원민음, “李정부 1년 성적표... 속도전은 성과, 완성도는 숙제로” [Az I Dzszejjong-kormány első évének bizonyítványa...a sebesség eredmény, a befejezés megoldatlan probléma], *천지일보*, 2026. május 31., <https://www.newscj.com/news/articleView.html?idxno=3405318>

lom, a belpolitikai turbulenciák miatt összezsugorodott GDP ismét növekedési pályára állt, a KOSPI pedig átlépte a kitűzött 5000 pontos szintet.¹⁵ A dél-koreai gazdaság strukturális problémáinak kezelése terén azonban az I Dzsemjong-kormány nem elegendő az előző kormány teljesítményéhez és a katonai jogrend miatt alacsonybázishoz képest kedvező eredményeket felmutatnia. A következő választások szempontjából sorsdöntő lesz, hogy sikerül-e tartósan csökkenteni az inflációt és lejjebb tornászni a komoly társadalmi problémát jelentő ingatlanpiaci árakat. Nem segíti a helyzetet a közel-keleti konfliktus sem, amely az amerikai-iráni megállapodás ellenére is további inflációs kockázatot hordoz az ország számára, miközben a népességfogyás és a társadalom előregedése egyre markánsabban érvényesülnek.

KÜLPOLITIKA

Az elmúlt egy év kormányzása Dél-Korea kapcsolati rendszerének tekintetében is hozott változásokat. Kontinuitást jelent ugyanakkor az az évtizedes törekvés, hogy az ország stabil középhatalomként határozza meg magát, és e pozíciójára támaszkodva hatékonyabban érvényesítse érdekeit. Ez a mindenkori kormányok célkitűzése, melyet illetően politikai oldaltól függően természetesen fennállnak hangsúlybeli eltolódások. Az I Dzsemjong-kormány a liberális külpolitikai hagyományoknak megfelelően egy olyan, hivatalosan „pragmatikus, nemzeti érdeken alapuló diplomáciának” nevezett stratégiát követ, amely kiegyensúlyozottabb kapcsolatrendszer kialakítására törekszik a nagyhatalmak között. Célja egyrészt a belpolitikai turbulenciák által megtépázott dél-koreai nemzetközi kapcsolatrendszer felélénkítése, másrészt az ország külpolitikai mozgásterének bővítése.¹⁶ Szűl az elmúlt évben látványosan olyan hídszerepet betöltő középhatalomként pozícionálta magát, amely mindkét nagyhatalommal jó kapcsolatokat ápol, sőt, hozzájárul a közöttük fennálló viszony stabilitásához. Ez a célkitűzés szimbolikus megerősítést nyert olyan események által, mint a dél-koreai APEC-csúcs keretében megvalósult találkozó Donald Trump és Hszi Csinping között, illetve az amerikai és kínai kereskedelmi miniszterek dél-koreai tárgyalása Trump pekingi útja előtt.¹⁷

15 „2025년도 정부업무평가 결과”, [A 2025-ös kormányértékelés eredményei], 정부업무평가위원회, 2026. január 27., <https://evaluation.go.kr/upload2/atch/eval/20260127160621189.pdf>

16 신경은, „국익 중심 실용외교...미중일 정상외교 전면 복원” [Pragmatikus, nemzeti érdek-központú diplomácia...a csúcslélelmácia teljes visszaállítása az USA-val, Kínával és Japánnal], KTV 국민방송, 2026. május 29., https://m.ktv.go.kr/news/latest/view?content_id=755702

17 Olivia Cheung, „APEC Korea 2025: A Stage for Middle-Power Diplomacy Amid US-China

Dél-Korea középhatalmi státuszát a más középhatalmakkal való fokozott együttműködés révén is igyekszik erősíteni. Különösen kézenfekvő partnerek ebben az európai országok, amelyek osztoznak az Amerikai Egyesült Államok és Kína versengéséből eredő kihívásokban. I Dzsemjong folytatta a közeledést Európához: sarkalatos pont volt az elmúlt egy év dél-koreai külpolitikában, hogy az érdekegyezést és retorikai együttállást mindinkább igyekezzenek gyakorlati hasznot hozó tartalommal feltölteni. A dél-koreai elnök európai körútja is jól mutatta, hogy Szöul a Jun Szogjol-kormány idején kijelölt stratégia irányvonalat követve továbbra is a minél szorosabb európai védelmi ipari beágyazódásra, a legfontosabb dél-koreai exportágazatok érdekeinek érvényesítésére és az európai országokkal fenntartott politikai kapcsolatok elmélyítésére törekszik, hogy ellensúlyozza az amerikai-kínai versengésből fakadó negatív hatásokat. Komoly politikai és gazdasági siker lenne az I Dzsemjong-kormány számára, ha Szöul partnerként csatlakozhatna az EU SAFE (Security Action for Europe) eszközéhez, ezzel pedig tovább erősíthetné pozícióját az Unió egyik kulcsfontosságú partnereként. Az erről folytatott tárgyalások azonban egyelőre nem jártak eredménnyel.

ÉSZAK-KOREA

A liberális hagyományba illeszkedve kiemelendő I Dzsemjong Észak-Koreával kapcsolatos politikája, amely gyökeresen eltér a Jun Szogjol-kormányétól. Az Észak-Koreához fűződő viszony javítása kifejezetten hangsúlyos szerepet kapott az elmúlt évben. Ennek hátterében nem csupán a liberális politikai tábor hagyományosan párbeszédkereső Észak-Korea-politikája áll, hanem belpolitikai megfontolások is. A félresikerült katonai jogrend-kísérletet illetően ugyanis már bírósági ítélet is van arról, hogy a Jun Szogjol-kormány a Phenjannal való viszony tudatos elmérgesítésével igyekezett elterelni a figyelmet a belpolitikai problémákról, és megrendezett provokációval akarta indokolni a hadiállapot bevezetését is.¹⁸ Az I Dzsemjong-kormány elődjétől tudatosan elhatárolódva Koreai-félszigeten fennálló feszültségek csökkentését tűzte ki célul, és ennek érdekében számos szimbolikus lépéssel igyekezett jószándékát kifejezni Phenjan felé.¹⁹ Az intézkedések – például a humanitárius ballonos akciók betiltása, a civil szervezetek közötti kapcsolattartás újbóli engedélyezése vagy a békülékenyebb retorika

Rivalry”, *Korea on Point*, 2025. október 13., https://koreaponpoint.org/articles/article_detail.php?idx=466

18 Jeongmin Kim, „Yoon provoked North Korea with drones as part of martial law plot, court rules”, *NK News*, 2026. június 12., <https://www.nknews.org/2026/06/yoon-provoked-north-korea-with-drones-as-part-of-martial-law-plot-court-rules/>

19 Gil-sup Kwak, „One year of Lee Jae-myung's North Korea policy: real gains, serious gaps”, *Daily NK*, 2026. június 9., <https://www.dailynk.com/english/lee-jae-myung-north-korea-policy-one-year/>

ka alkalmazása – ugyanakkor egyoldalúak és viszonzatlanok maradtak. Mindez rávilágít Szöul beszűkült mozgásterére, a „Napsütés-politika” újjáélesztésének korlátaira, valamint arra, hogy a hagyományos Észak-Korea-politika újragondolása egyre sürgetőbbé válik. Nemcsak a 2000-es évek viszonylag konstruktív, hatpárti egyeztetéseit lehetővé tevő légköré tűnt el, hanem a 2018-2019-es amerikai-észak-koreai tárgyalásokat lehetővé tevő nemzetközi és regionális környezet is gyökeresen megváltozott. Az I Dzsejong-kormány a megváltozott stratégiai környezetre reagálva már nem az azonnali és teljes körű atommentesítést tekinti kiindulópontnak, hanem egy, a realitásokhoz jobban alkalmazkodó, fokozatos ságra épülő E.N.D. (Exchange, Normalization, Denuclearization) formulát hirdetett.²⁰ Emellett a kormány látványosan törekszik arra is, hogy nemzetközi szinten is napirenden tartsa az észak-koreai kérdést, valamint a Trump-adminisztráció figyelmét továbbra is Kim Dzsongun tárgyalóasztalhoz ültetésének lehetőségére irányítsa.²¹ Erősen kérdéses azonban, hogy a jelenlegi nemzetközi kontextusban Dél-Korea rendelkezik-e mozgástérrel ahhoz, hogy érdemben befolyásolja Észak-Korea magatartását. Az orosz-ukrán háború új helyzetet teremtett Phenjan számára: lehetőséget biztosított arra, hogy egyoldalú kínai függését enyhítve szorosabbra fűzze együttműködését Oroszországgal. Azzal, hogy Moszkva és Peking aktív támogatását élvezi, Phenjan mozgástere jelentősen kitágult, alkupozíciója jóval erősebbé vált, mint a Trump-Kim tárgyalások (2018-2019) idején volt. Ebben a helyzetben jóval nagyobb amerikai erőfeszítésekre lenne szükség az észak-koreai rezsim tárgyalóasztalhoz csábításához – olyan engedményekre, amelyekre nagy valószínűséggel Washington még Trump látványos Észak-Korea iránti érdeklődése ellenére sem lenne hajlandó. Különösen így van ez annak fényében, hogy az észak-koreai kérdés az USA számára jelenleg kezelhető, de nem elsődleges kihívás, amelyet háttérbe szorítanak az egyéb, sürgető külpolitikai válságok. Ráadásul a 2018-2019-es amerikai-észak-koreai tárgyalások kudarca után a párbeszéd újraindítása csak akkor lehet reális, ha a felek biztosak lehetnek abban, hogy a maguk részéről politikailag győztesként kerülhetnek ki belőle. Amíg a regionális dinamikákat a konfrontáció, a fokozódó feszültségek és a politikai törésvonalak mélyülése jellemzi, a térségben jelenlévő nagyhatalmainak

20 Lee Jae Myung, „Address by President Lee Jae Myung at the General Debate 80th Session of the UN General Assembly”, *Ministry of Foreign Affairs*, 2025. szeptember 25., https://www.mofa.go.kr/ph-en/brd/m_3272/view.do?seq=761068

21 Joyce Lee, Kyu-Seok Shim, „South Korea's Lee says Trump open to considering phased approach to North Korea nuclear issue”, *Reuters*, 2026. június 19., <https://www.reuters.com/business/aerospace-defense/south-koreas-lee-says-trump-open-considering-phased-approach-north-korea-nuclear-2026-06-19/>

aligha áll érdekükben a kialakult stratégiai egyensúly felborítása. Dél-Korea lehetőségei ezért korlátozottak a konstruktív és kapcsolatkereső Észak-Korea-politika, és az atommentesítés megvalósítására.

EGYESÜLT ÁLLAMOK

Többek között ez a felismerés is vezérli Dél-Korea nukleáris meghajtású tengeralattjáró-építési ambícióit, amelyet illetően az elmúlt egy év hozott fordulópontot. Az I Dzszejjong-kormányzatnak ugyanis sikerült megszereznie a Trump-adminisztráció politikai engedélyét arra, hogy újra feldolgozza az elhasznált nukleáris fűtőanyagot és atommeghajtású tengeralattjárót építsen.²² Ez annak a dél-koreai stratégiának a zászlóshajó-projektje, amely a nemzetközi nonprolifrációs kötelezettségeit betartva, de igyekszik olyan, atomenergetikai és rakétatechnológiai alapokon nyugvó látens nukleáris képességek kiépítésére törekszik, amelyek lehetővé tennék, hogy az ország a regionális erőviszonyok kedvezőtlen megváltozása esetén a lehető legrövidebb időn belül nukleáris fegyverkezési programot indítson. A tény, hogy az I Dzszejjong-kormány kitart a projekt mellett, és sikerült mérföldkőnek számító politikai jóváhagyást kijárnia hozzá, jól mutatja, hogy a kapcsolatkereső Észak-Korea-politikával párhuzamosan kifejezetten realista megfontolások mentén igyekszik erősíteni Szöul alkupozícióját, valamint alkalmazkodni a globális erőviszonyok és az amerikai külpolitika változásaihoz.

Szorosan összefügg a látens nukleáris képességek fejlesztésének témájával a dél-koreai-amerikai viszony, amelyben az elmúlt egy év – kiváltképp, hogy a kormányváltással párhuzamosan Trump is visszatért – egyfajta rekálibrációt indított el. Az I Dzszejjong-kormány megintcsak a liberális hagyományoknak megfelelően a dél-koreai konzervatív oldalhoz képest kevésbé Amerika-központú, többfelé egyensúlyozó és nagyobb stratégiai autonómiát kitűző politikát folytatott, amely makroszinten egybe is esik a Trump-adminisztráció elképzeléseivel Koreát illetően, például a nagyobb védelmi önállóság tekintetében. A nukleáris meghajtású tengeralattjáró-projektre adott amerikai zöld lámpa, illetve a háborús műveleti irányítás (OPCON) visszaadásáról folytatott tárgyalások előrehaladása arra utal, hogy a védelmi szövetség óhatatlan átalakítását illetően vannak

22 „Joint Fact Sheet on President Donald J. Trump's Meeting with President Lee Jae Myung”, *The White House*, 2025. november 13., <https://www.whitehouse.gov/fact-sheets/2025/11/joint-fact-sheet-on-president-donald-j-trumps-meeting-with-president-lee-jae-myung/>

szinergiák a két kormányzat között.²³²⁴ Mikroszinten, leginkább gazdasági kérdésekben azonban számos vitás kérdés terhelte a két szövetséges jó viszonyát, a kereskedelmi megállapodás és a 350 milliárd dolláros befektetési csomag implementációjától kezdve a Dél-Koreában működő amerikai techvállalatok rendszá-bályozása körüli nézeteltérésekig.²⁵ A kapcsolat így továbbra sem tekinthető teljesen zökkenőmentesnek, különösen a japán-amerikai viszonyhoz képest, amely fontos referenciapont Szöul számára. A dél-koreai kormány számára a nagyobb stratégiai autonómiára való törekvéstől függetlenül gazdasági és politikai szükségyszerűség a problémák elsimítása, arról nem is beszélve, hogy I Dzszejjong és a Demokrata Párt alkalmassága is kétségessé válhat a választók szemében, ha nem tudja az amerikaiakkal való szövetséget kiegyensúlyozottá tenni.

KÍNA

Az I Dzszejjong-kormány első évében a kiegyensúlyozott és pragmatikus külpolitika jegyében igyekezett normalizálni a Kínával fennálló viszonyt, amely a THAAD-rakétavédelmi rendszer telepítése után megromlott, Jun Szogjol elnöksége alatt pedig továbbmégésedett. A kapcsolat I Dzszejjong gesztusai, Kína-barátabb hangvétele nyomán, politikai-diplomáciai szinten valóban javult – vagy, ahogy a dél-koreai kormány hivatkozott rá, helyreállt.²⁶ Kilenc év után először találkoztak 2025 novemberében, illetve idén januárban a kínai és dél-koreai elnökök, egy sor kereskedelmi és kulturális együttműködésről szóló megállapodást aláírva. Peking azonban nem oldott fel minden Dél-Koreára kivetett szankciót, és Észak-Korea vonatkozásában sem tett gesztusokat. Az azonban a következő évek kérdése, hogy az I Dzszejjong-kormány a politikai alapok lefektetése után mennyire tud kézzelfogható sikereket learatni a kétoldalú kapcsolatokat illetően – ez pedig nagy valószínűséggel nagyobb mértékben lesz a strukturális dinamikák függvénye, mint Szöul manőverezését. A fokozódó amerikai-kínai szembenállás,

23 Song Sang-ho, „(LEAD) U.S. focused on ensuring OPCON transfer conditions will be met ,as soon as possible’: senior official”, *Yonhap News Agency*, 2026. június 26, <https://en.yna.co.kr/view/AEN20260626000251315>

24 Nils Wollesen Osterberg, „Understanding the \$350 Billion MOU Putting Seoul Under Pressure”, *Korea Economic Institute of America*, 2026. március 6., <https://keia.org/analysis/understanding-the-350-billion-mou-putting-seoul-under-pressure/>

25 Burcu Kilic, „Coupage v. South Korea: When a Data Breach Becomes a Geopolitical Standoff”, *Centre for International Governance Innovation*, 2026. március 3., <https://www.cigionline.org/articles/coupage-v-south-korea-when-a-data-breach-becomes-a-geopolitical-standoff/>

26 Joyce Lee et al., „Korea’s Lee, in Beijing, says he seeks full restoration of China ties in 2026”, *Reuters*, 2026. január 5., <https://www.reuters.com/business/media-telecom/china-may-take-time-lift-unofficial-ban-korean-culture-south-korean-official-2026-01-05/>

az erősödő orosz-kínai együttműködés, Phenjan és Moszkva partnerségének elmélyülése, az ebből is következő észak-koreai-kínai kapcsolatokat újbóli megerősödése, valamint a japán-kínai kapcsolatokat befagyása tovább növeli a dél-koreai-kínai kapcsolatokat összetettségét. Az I Dzsejong-kormány számára így nem a minél gyümölcsözőbb gazdasági kapcsolatok realizálása lehet reális az ánmikjongcsung (안미경중, – biztonság Amerikából, gazdaság Kínából) külpolitikai tételének jegyében, hanem tulajdonképpen kockázatmenedzsment az egyre kiélezettebb nemzetközi kontextusban a dél-koreai-kínai gazdasági kapcsolatok viszonylagos stabilitása érdekében.

JAPÁN

Felmerültek olyan aggodalmak, hogy a Dél-Korea és Japán élén bekövetkezett vezetőváltások hatására megtorpanhat az a közeledés a két ország között, amely 2023 óta jellemezte a kapcsolatokat.²⁷ Ugyan a liberális táborba tartozó I Dzsejong és a keményvonalas Takaicsi Szanae is ideológia hovatarozásából eredően hajlamosabb lenne arra, hogy a nemzeti érzelmeket belpolitikai haszonszerzés érdekében a kétoldalú kapcsolatok rovására használja ki, az elmúlt egy év rácsfolni látszik a félelmekre. A fokozott diplomáciai érintkezések és legfőképpen az erősebb védelmi koordináció felívelő trendje azonban eddig töretlen, még ha egy-egy történelmi vagy nemzeti identitást érintő vita fel is merül Szöul és Tokió között.²⁸ Az I Dzsejong-kormány első éve így rámutat a kelet-ázsiai térség egyik kulcsfontosságú elmozdulására: Dél-Korea és Japán szükségsszerűvé vált közeledésére az egyre feszültebb és mélyebb árkokkal átszabdalt regionális környezetben, amely még a nacionalizmusból fakadó ellenérzéseket is felül látszik írni.

KÖVETKEZTETÉSEK

A társadalmat mélyen megrázó katonai jogrend, illetve az azt követő belpolitikai turbulenciákat követően a dél-koreai politika visszatért egy kiegyensúlyozottabb mederbe, ugyanakkor mind a két nagy párton belül egyre látványosabb törés-

27 „The Future of the South Korea-Japan Relationship, from the Perspective of an Expert Scholar”, *Japan Economic Foundation*, 2025. március 14., https://www.jef.or.jp/cmb/interview/by_japan_spotlight_introduction_japan_spotlight_was_honored_to_have.html; Julian Ryall, „Japan is worried’: South Korea’s new leader pledges warmer ties, but past tensions loom”, *South China Morning Post*, 2025. június 5., <https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3313189/japan-worried-south-koreas-new-leader-pledges-warmer-ties-past-tensions-loom>

28 „Seoul reaffirms sovereignty over Dokdo following Japanese PM’s claim”, *The Korea Herald*, 2025. december 9., <https://www.koreaherald.com/article/10633097>

vonalak húzódnak. Ahogyan azt a helyhatósági választások eredményei is mutatják, a katonai jogrend-fiaszkóból győztesen kiemelkedő Demokrata Párt nem dominált olyan egyértelműen, mint ahogy a 2024. decemberi politikai skandalumból és az ellenzék fragmentált állapotából következhetne. Bár a választási eredményt a párt összességében győzelemként könyvelheti el, a teljes áttörés elmaradása felerősítette a párton belüli törésvonalakat, még hozzá a DP augusztusi elnökválasztása előtt, amelynek a tétje az, hogy ki lesz a párt elnökjelöltje a 2030-as választáson. Hasonlóan a DP-hez, a Népi Erő Pártjában is élesebbé váltak a különböző frakciók közötti ellentétek. Mindez összességében egyáltalán nem tér el a dél-koreai politika bevett működésétől, hanem a politikai rendszerből fakadó sajátosságok újratermelődését tükrözi. Az újraválasztást kizáró, egyszeri öt éves elnöki mandátum miatt a politikusok kevésbé érdekeltek a hosszabb távon is stabil pártstruktúrák kiépítésében, figyelmük inkább a következő elnökválasztásra irányul. Míg a választásokat rendszerint párton belüli átrendeződés követi, a pártvezetésért folytatott küzdelem gyakran frakcióharcokhoz, sőt akár pártszakadáshoz vezet, addig a közelgő választási megmérettetések – többnyire csak ideiglenesen - összetartásra ösztönzik a politikai szereplőket. Jelenleg a vezető pozíciókért való versengés fázisában járunk, így a frakciók közötti csatározások is felhangosodnak. Jelentős változást hozna a dél-koreai politikai rendszerben, ha az I Dzszejjong-kormány sikeresen elfogadtatná azt az alkotmánymódosítást, amely az egyszeri ötéves elnöki mandátum helyett két egymás követő négyéves ciklust vezetne be. Ehhez azonban kétharmados parlamenti többségre lenne szüksége, amellyel a 2028-as választásokig biztosan nem fog rendelkezni.

Az I Dzszejjong-kormány első évében nem egy területen tudott sikerként elkönyvelhető eredményeket felmutatni, ez azonban már önmagában a belpolitikai turbulenciák utáni stabilitásnak, a politikai mézeshetek lendületének is köszönhető. A demokratikus Dél-Korea külpolitikai hagyományaiba illeszkedve az I Dzszejjong-kormány is a középhatalmi státusz megerősítésének célját viszi tovább, elődjéhez képest jól azonosítható eltolódásokkal az Amerikához, Kínához és Észak-Koreához való viszonyulásban, de kontinuitást mutatva a „köztes tér” országaihoz, a Japánhoz és az európai partnerekhez való közeledésben. A nemzetközi és regionális folyamatok, a fokozódó feszültség szint ugyanakkor igencsak megnehezítik a hatékony manőverezést: a lavírozásból fakadó előnyök learatása helyett Szöul legfontosabb kapcsolatait a kockázat- és krízismenedzsment jellemezheti, míg az alternatív partnerségek Japánnal vagy az európai országokkal egyre jobban felértékelődhetnek.

**MAGYAR
KÜLTÜGYI
INTÉZET**